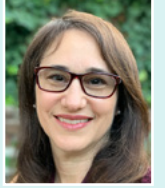

אירית אסקיו

מישל יעקובי

משה אסקיו

"הורה שלוש"

רוקדים וזוכרים את משה אסקיו

בתאריכים 8-11 ביוני 2023, התכנסו במדינת ניו יורק, למעלה מ-150 רקדנים מכל רחבי העולם, כשעתיים צפונית למנהטן, בעיירה קופאייק, כדי לחגוג את חייו ומורשתו של **משה אסקיו**, שהלך לעולמו בשנה שעברה בגיל 90.

המחנה קיבל את השם הראוי "הורה שלוש" שהוא שילוב התייחסות למחנות של משה, הורה שלום והורה כיף, והברכה-נפנוף הכל כך אופיינית למשה: "שלוש".

ששת המארגנים, ברברה רוזן-קמפבל, בקה ראוש, לארי דנברג, פראן אמקראוט, איילין ויינשטוק ומישל יעקובי עבדו שנה שלמה, בהתנדבות מלאה, ליצור סוף שבוע מהנה, אישי ואוהב כדי לזכור ולכבד את משה אסקיו האגדי, הכוריאוגרף, הרקדן, מנהל המחנות, אבא, מנטור וחבר.

המשתתפים (המכונים Shaloshers) למדו ורקדו את הריקודים של משה, שיתפו סיפורים אישיים על משה, בכו וצחקו בלי סוף והעלו זיכרונות ממשה - ממשה כ"סנדלר" ועד הפלאפל יוצא הדופן שלו. בנוסף, בהפסקות מהריקודים ה-שלושרים (המשתתפים) הופנטו ממצזרות וסרטונים של משה, רוקד ומלמד, שהוצגו בפניה מיוחדת לזכרו.

את קירות אולמות הריקוד וחדר האוכל עוטרו תמונות של משה ושלט ענק עם שמות ריקודיו. משתתפי המחנה קבלו חולצה למזכרת שעוצבה על ידי **אופיר פלמן**, עם שמותם של כ-80 ריקודים שמשה יצר. תודה למאיה יעקובי שעזרה בהרשמה וכל שאר הדברים מסביב לניהול המחנה.

אבל יותר מכל נהנו המשתתפים לשחזר את הקהילה החביבה, המשחקית, השטותניקית לעיתים, הידידותית והחמה שמשה יצר במחנות שארגן לאורך השנים.

סדנאות היום הוקדשו ללימוד הריקודים הידועים והפחות מוכרים של משה במספר מפגשים שהתקיימו בו זמנית באולמות שונים. ירון כרמל, תמיר שרצר ואבנר נעים, בנוסף למורים ילידי ארה"ב איילין ויינשטוק, אריקה גולדמן, אידי גרינבלט, ג'ואן הנטמן, בקה ראוש, פראן אמקראוט ולארי דנברג, לימדו את הריקודים של משה ללא דופי, והביאו את הסגנון והרוח של משה לרחבת הריקודים.

משה היה גאה במיוחד לראות את בנותיו, **אירית אסקיו** מלמדת את "שיר החתונה" ו"דבקה אירית" ומיכל אסקיו מדגימה את "תפילת מיכל" עם ירון. כל אחד מהמורים המדהימים האלה אימץ את האחריות העצומה להעביר את הריקודים של משה כפי שהם נוצרו. הודות לקולין שצילם ותיעד, נוכל מעתה לשחזר

קבוצת "הורה שלוש"

**אבל יותר מכל
נהנו המשתתפים
לשחזר את
הקהילה החביבה,
המשחקית,
השטותניקית
לעיתים, הידידותית
והחמה שמשה יצר
במחנות שארגן
לאורך השנים.**

הצוות של הורה שלוש

משחקים בחדר האוכל

מסיבה יסנדלרי עם שפמים

הודות לקולין שצילם ותיעד, נוכל מעתה לשחזר ריקודים פחות מוכרים של משה שעד כה לא נמצאו במאגרי המידע.

ריקודים פחות מוכרים של משה שעד כה לא נמצאו במאגרי המידע. "הורה שלוש" זכתה בריקודים חדשים של תמיר שרצר ואבנר נעים שנצרו במיוחד עבור המחנה, כדרך נוספת להוקיר את משה. אבנר, יצר ריקוד יפהפה בסגנון יווני, "געגועים לסקיו". ותמיר יצר דבקה חדשה, "דבקה משה", למוזיקה של ג'ורג' בר.

באי המחנה זכו לביקור מיוחד של **שלמה שי**, מלחין, נגן ומעבד מוסיקאלי שעבד עם משה בלהקות המחול והפיק יחד עם משה את התקליטים.

שלמה יצר עבור משה מנגינות יפהפיות כמו "דבקה עוד", "השיר שלי", "דבקה חיים", "בכרמים", "נערה" ועוד. ובמהלך ביקורו שלמה סיפר אודות היכרותו עם משה שהחלה בשנות ה-60 ונכח בעת שרקדו את הריקודים שמשה יצר לצלילי המוזיקה שלו.

מחנות הריקודים שמשה הפיק וניהל ("הורה כיף", "הורה שלום" "סבאבא") הינם מורשת מופלאה של אווירה ישראלית, קומזיצים, שעשועונים, חברויות ובעיקר ריקודים עם מדריכים ויוצרים אורחים שהשתתפו באירועים אלה. משה יצר יחסים נפלאים עמם. סדנה מיוחדת הוקדשה ב"הורה שלוש" למדריכים שהשתתפו הכי הרבה פעמים במחנות של משה. **ישראל יעקובי ואבנר נעים** סיפרו סיפורים על היוצרים, וציבור הרוקדים רקדו מריקודיהם של **מושיקו, מאיר שם טוב, שלמה ממן, טוביה טישלר**, ואחרים.

לאורך סוף השבוע, המסיבה לא פסקה לרגע. הודות להרקדות ערב בהנחייתם של ירון ותמיר שלצידם **לטישיה סטיל, אייל לוי, אהרון רוזנברג ומורי ספיגל**, השלושרים (המשתתפים) רקדו הכל החל בריקודי נוסטלגיה לצד הריקודים הכי עכשוויים וכלה בריקודי עמים. בסדנא מיוחדת שיחזרו את תוכנית ההרקדה של חמש בבוקר מהורה כיף 2004.

במוצאי שבת התקיים טקס הבדלה מיוחד ומרגש בהנחייתה של **ליסה סילברשטיין נלסון**, מסיבה עם משחקי חברה וקומזיץ. **ישראל יעקבי** שיחזר את "הסנדלר" (קטע מיוחד שמשה נהג לעשות במחנות. ניתן לראות דוגמה בקישור הבא: <https://youtu.be/VYc4Mya0XFE>), כפי שמשה נהג לעשות ובמשחק השני - "הצמד את השפם למשה" - השלושרים (המשתתפים) נעלו נעליים מטורפות והיה עליהם להדביק, בעיניים מכוסות, שפם דביק על תמונה גדולה של משה. (במקור זהו משחק ילדים הכולל הצמדת פיסת חומר על נקודה מוגדרת בתמונה כשהעיניים מכוסות).

אין ספק שמשה היה גאה במשתתפים ובמארגני "הורה שלוש" על שערכו את המחנה המדהים הזה. במילותיה של אריקה גולדמן: "הורה שלוש הייתה משמעותית, מהנה ומתישה לחלוטין בצורה הטובה ביותר, עם צחוק, דמעות, שמחה וכאב, בדיוק בפרופורציות הנכונות".

שימו לב! כל ההכנסות מהמחנה יועברו לקרנות של "מלגות למחנות ריקודי עם" על שמו של משה.

הורה שלוש הייתה משמעותית, מהנה ומתישה לחלוטין בצורה הטובה ביותר, עם צחוק, דמעות, שמחה וכאב, בדיוק בפרופורציות הנכונות